

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénsek, reklamációk és hi-
detések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilatkozó
vonalakhoz minden közlemények a szer-
kesztőhöz küldendők.

Előfizetési díja: 6t krajczár postáért
6 kr. — Nagyobb és többeszeri hird-
tetések jutányosan eszközölhetők.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

NYILATKOZÁSOK: 20 kr.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1884-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 „ 50 kr.
Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénsek egyedül a kiadóhoz csi-
mezve, — legcélszerűbben postautalvánnyal —
a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfajtájdónos.

Horváth Danó,
fel. szerk.

Halottak napjára.

Aki csilló ezüstmezzel vonta be a lomb-
talan fákat, kinek áldást osztó keze fehér le-
pelt borított a baldokló természet sebei fölé,
az az emberi szívnek is adott vigaszt a fájdal-
lomra: a szeretetet.

A szeretett azon szent kapocs, mely ezer
és ezer szívet fűz össze; a szeretet lángja lo-
bog kebleinkben, mikor gondolatunkban lel-
künk nyugalmaért, üdvéért az ég urához fo-
házkodunk; a szeretet boldogító ihlete vezérli
lépteinket ma is elhunyt kedveseink sírjához,
hogy ott a keresztet átölelve öntsük ki keb-
lünk forró érzelmét — a szeretetet.

Az emberiség legszebb napja a mai, mert
e napon egyedül a kegyelet magasztos gon-
dolata tölti be szíveinket s félretéve minden
köznapit önző munkát, letépv a büszkeség,
kényelemség gyűlölt álarcát, szegény, gazdag
egy szívvel, egy lélekkel siet ki a halottak
világába, áldozni az emlékezet örök oltárán

melynek számolya, alapkőve a legtisztább
szeretet!

Fogják-e valaha sirban porladozó társaink
viszonzni szívünk érzelmének eme magasztos
nyilvánulását? . . . Soha! némák ők, nem
nyílnak többet föl ajkaik, hogy hálaszózatot
rebegjenek emlékezetünkért; nem tárulnak ki
ölelésre karjaik; nem dobban többet a baráti
szív — ott a sir ölén, a por között nincsen
több érzelem.

Kétszeres tehát az érdem, mert tettein-
kért nem számíthatunk viszonzásra soha!

Ott a sirhant fölött elhullatott könyekért
az ég jutalmazza szíveinket: megnyugvást ad
a fájdalomtól feldult kebelbe; az elrebegett
imáért a hit üdvhozó balzsama hegeszti be lel-
künk mély sebhelyét, melyet az elválás ke-
gyetlen keze vágott rajta.

Tegyük le hát az önzés, büszkeség mezét,
mely szétszakítja szíveinket, fonjuk össze egy-
gyé kebleinket a legszentebb érzelmekkel, a
szeretettel: menjünk ki kedveseink sírjához a
tometőbe — öleljük át barátaink helyett a
keresztet, rebegjük el imánkat, hullassuk a sir
fölött a hála s az emlékezés könyeit, — bol-
dogok leszünk, megnyugvás, megelégedés lesz
a jutalmunk!

A proletárok.

Az „Urhatárság“ a jelekot gyógyíthatlan be-
tege — mely napról-napra szembetűnőbben terjed
s a társadalom alsó rétegeibe erősen befészkelte ma-
gát — mindinkább lábra kap, az iparos osztályt már
is teljesen megméltelyezte. Ma mindenki arra törek-
szik, hogy könnyű szerrel, kevés megerőltetéssel, cso-
dászerű fáradsággal vagyont és állást, egyszerűen exiszen-
ciát szerezhesen magának. Az ipar és kereskedelem
pangása e valóban szomorú jelenségekben találja ma-
gyarázatát. A mai generáció nem akar már kézzel

hanem észrel dolgozni. A jobbmodú iparos szülők, kik
gyermeküket istenítik s már zsenge korukban felis-
merik bennök a zsenit — a tudományos pályára szán-
ják a nebulót. A hány ezer munkás kéz lesz ezen sok-
szor a „ferde nevelés“ által a társadalomtól elvonva,
annyi értelmiségi proletárral szaporodik a társadalom.

Ha figyelemmel kísérjük a minden évben meg-
jelenő és a hírlapokban az egész országról statistici-
lag összeállított iskolai értesítőket, azt tapasztaljuk,
hogy évről-évre gomba módra szaporodnak a tanulók.
Szép reményekkel telve ott ülnek az iskolai padjain
ábitattal hallgatják a tanárok bölcs igéit De hány lesz
ezek közül hasznos tagja a társadalomnak? Hányan
végzik el megkezdett pályájukat? Hány hagyja azt
ott a ha elbágyja mi lesz belőle? Mindezek oly fon-
tos kérdések, melyekkel behatóbban foglalkozni való-
ban érdemes.

Azon számtalan és különféle okok, melyek a
megkezdett pálya abban hagyására befolyással van-
nak, oly különféle természetűek, hogy azokat egyen-
ként elősorolni s közelebbről megvilágítani a lehetet-
lenségek közé tartozik.

Általában s nagyjában lehet esetelni, hogy az
ilyen improductiv egyénekből a társadalom legvesze-
delmesebb tagjai lehetnek. Nagyon sok ezek közül
csak azért jár a különféle iskolába, hogy azt mond-
hassa ő is volt egyetemi hallgató, de csakis h-a-l-l-g-a-t-ó
volt, mert tanulásról szó sincs.

Mint szabad egyetemi polgár szárnyaira eresztve
a tanzsabadságot a szó legteljesebb értelmében gyako-
rolja. Ő hallgat, de nem tanul. Egy néhány évig kop-
tatja Budapest járdáit, sőt sokszor unalomból eljár
„érdekesebb“ előadásokra is, hogy ott „abugolhasson.“
Végre is megújja a „dicsőséget“ adósággal meg-
terhelve (tudomány helyett) vissza jön a szülői házhoz
azon erős szándékkal, hogy a nagy város zajától visz-
szavonulva neki fekszik a tudománynak, az elmélet-
től pótlandó. De hiába, a fiatal rugékony ész el-
fáult s nem képes a nagy balmait megemészteni.

A földbirtokos fia ilyenkor legelőbbször átveszi a
még megmaradt „hét szilvafát“ és gazdálkodik, persze
legelőbbnyire az ily gazdálkodásban nincsen közönet,
mert nem értvén a gazdálkodáshoz, csakhamar tönkre
megy. Ekkor „befolyásos“ családja betolja valami bi-

TÁRGYA.

A hitetlen nővérek.

— Elbeszélés. —

A „Nógrádi Lapok“ számára írta:

Brankovics György.
(Folytatás)

Később megtudám, miszerint Elemérnek még egy
újszajvetele volt Larinszky ural, mely alkalommal
az utóbbi arra kérte őt, mondjon le minden újszajvot-
tetéséről minden levelezéséről, engedje kihalni amaz ér-
zeteket, melyeknek úgy látszik, maga a végzet ellenük.

Elemér ama szívrepestő jelenet óta, a midőn
Aranka nővérét megmentendő, lemondott róla, komo-
lyabb, de szeretetreméltóbb s türelmesebb lett. Belátta
a saját hibáit s előismerő embertársainak előnyeit.

Két év lefolyta után egy szomorú kötelesség, is-
mét a fővárosba terelt. Ipám váratlanul meghalt. Ele-
mért, a ki két év óta Bécében tartózkodott, már a
ravatalnál találtam. Együtt rendeltük az elhalt ba-
gyatékát s anyósom ügyeit. A gyász érzete mellett
bizonyos nyugtalanságot vettem észre Eleméren s nem
állhattam meg, hogy okát ne kutassam.

— Tudom, — válaszolá Elemér, hogy pálcát
törsz fölöttem, hogy e szomorú napokban sem tudok
emlékeimről menekülni, de nem üríthetem el tovább a
bizonytalanságot, Filome és Aranka sorsáról értesülnöm
kell! Adj tanácsot, mit tegyek?!

— Ha csak ez a baj vén gyerek, — felelém, —
azon könnyen segíthetünk. Meglátogatom a „hitetlen
nővéreket“, jó lesz?

— Jó!

Megam is kíváncsi valék s így a legközelebbi nap
reggelén Lengedtyék lakásához hajtottam. Egy ismeret-
len arcz vezetett a terembe a már jól ismert bútorok
közé. Az erőlelkű Tekla egy támlásszékekben ült szót-
lanul s a felismerés minden jelle nélkül. Klári értésemre
adta, miszerint szélbűdés érte s az fosztá meg nyelv-
nek használatától.

— Az Isten büntetése! — jegyzém meg meggon-
dolatlanul. Tekla egy csodálatos börgést hallatott tor-
kából, s én megbántam szavaimat.

— Nővérem, — szóla Klári, — teljesen osztja
véleményét.

Bámulatom nőttön nőtt s újabb ügyetlenséget kö-
vettem el.

— S hol vannak a kis kutyák? kérdezém.

— Nem tartunk többé kutyákat, sóhajta Klári.
Nem tudtam a dolgot elhinni s nagyon is két-
kedve tekintettem a nővérekre, midőn az átellenes ajtó
feltárult s azon a „resszkotók“ öltözetében Aranka
lépett be. Ilalványabb, komolyabb, de még kedvesebb
volt, mint az előtt. Kezét nyujtva felém, mondá:

— Vártalak!

— Engem, Aranka?

— Én Filome vagyok, — válaszolá a leánya,
és keresztény vagyok.

Tekla szemei fényt löveltek felém s Klári lesütő
az övét. Filome, — csakugyan ő volt és nem Aranka
— átölelte Teklát s szeretetteljesen tekintett Klárra,
míg „jka „Anyámat“ rebeggett.

— Ime uram, szólalt fel Klári, — most már látja
a körünkben beállott változást. Meggyőződésomet a

*) Tudvalevőleg a rendezők: quakerek For János által
1850-ben alapított vallásfelekezet tagjai.

legnagyobb tudásokkal szemben is érvényre birtam
emelni s e gyermek-kérelme és szeretete legyőzött.
Megvált atyjától s nővérétől, hogy nekünk élhessen, s
a sziklát kivájó csepp lett.

— Anyám! kiáltá Filome, szemeit oly ihletesen
emelve az égnek, mint azt egykor Aranka tevé.

— Igen, én vagyok az anyja! — válaszolá Klári
néni büszkeséggel. — Kinos, de gazdag tapasztalataim
vannak. Forradalom neveltje vagyok! Ismertem egy
férfit, a ki jámborságával, istenféllemével egy szelíd
nőt kötött magához s egy óriás buzományt kerített
birtokába; aztán ledobta álcaját elpazarlta neje va-
gyonát, s miután a női erény könnyelműségének vád-
lója vala, miután a bűnök fertőjében fetrengve megveté
azt, a mit a világ kezdete óta tiszteltek az emberek,
bevádolá hazám elleni előtt a saját nejét és börtönbe
a bűhöz keze közé játszotta őt. E férfi s a nő: atyánk
és anyánk volt, atyánk árulása s anyánk halála ötna-
dalra ébresztett. A világ rendjének azonban nem csak
atyánk kaczagott a szemei közé. Midőn a forradalom
után Amerikába menekültünk, ismerőseink s házuk
barátjai, egytől-egyik mind atyánk hasonmási valók
s ama benyomások, melyeket ezen erkölcsileg bűzhödő
légtérben ifjú lelkünk elviselni kénytelenített, lelki
betegségünk, szellemi ferdeségeink, fájda'om, termé-
szetes következményei valának.

Klári Teklára tekintett. Ket nehéz könyösepp gu-
rult le a szegény nő arczán és Filome részvételt szá-
rítgatá a könyeket.

— Am hallja tovább uram, — folytatá Klári. —
A kegyetlen apa, az árva gyermekeket is megakará
gyilkolni, ha anyjokert évek múlva is sirni mertek.
Egy idegen férfi meghallá jajkiáltásukat, kiragadott
a vadállat karmaiból és magával vitt Svajca szabad
ege alá, ahol azon alapelvek szerint nevelt, a mely-
ket két év előtt én előtt fejtegettem.

(Folyt. és vége köv.)

vatalba a hol nem kell semmi tudomány, hanem csak protekió és lesz belőle: „tisztelőt belifizetés nélküli fogalmazógyakornok helyettesegédjelölt.” Ily minőségben adja az urat és csinálja az adósságokat. A kellő „szakképzettséget” eljáratván magának — végre kataszteri pótbiztos v. ártizos válik belőle. Ekkor csinál egy „műveltséggel bíró” jó parthit és az „úr” készen van.

Nem úgy áll a dolog az iparos vagy kereskedő fiánál. Ezek sem protekióval sem „befolyással” család nem bírva, rendszeren elkallódnak és a társadalom terheivé válnak. Iparos vagy kereskedő nem akar lenni, mert az ő neki derogál. Ha esetleg szülői még jó módúak örvendenek még „díjnak” sem lesz, mert egy volt egyetemi polgárral a díjnak össze nem tér.

Az ilyen egyének a legsajálatraméltóbb teremtmények, ezek önmagukkal soha nincsenek megelegedve mert folyton furdulja őket a lelkiismeret.

Nem léven állásuk, nincs semmiféle tekintélyük, sőt ha társaságba megfordulnak sokszor gúnytárgyaivá válnak. Az ilyen szerencsétlen teremtmények nem élnek, hanem csak vegetálnak. Céltaiban bolyongnak, egész nap esznek isznak és este dorbézolnak; ez a mindennapi programjuk. Egyszerűen lopják a napot. Ezen semmittevéshez pedig annyira hozzá szoktak, hogy a legcsekélyebb anyagi vagy szellemi munkától irtóznak, sőt idővel egészen elfásulnak és semmi sem alkalmashatók. Ezen egyének a nagy társadalomra nézve elveszték, improductív tényezők lévén, csak mások rovására élnek. Ezen állapot azonban nem tarthat örökké, mert vagy elfogyván az anyagi forrás, kénytelenek bármiféle existenciát után látni, vagy a „dözsölésbe” szellemileg és testileg tönkre menve — főbe lövik magukat.

Nem lehet tehát eléggé figyelmeztetni a szülőket, hogy fiaik pályaválasztásánál legyenek óvatok és ne adják oly pályára, melyhez sem kedvük sem elég eszük nincsen. — Ha a tudományos pályán nem tudnak boldogulni, hagyják ideje korán még ott és menjenek az iparos pályára.

— Ott még dorék és barzsos tagja lehet a társadalomnak! B.

A vác-b-gyarmati vicinális vasut.

A vasútügy történetét tekintve, megjegyezhetjük, hogy ezen nagyságosságú ügy a múlt év decz. havában vettettet fel, s így immár 11-ik hónapja annak, hogy ezen kérdés szönyegen van. Mit tettünk 11 hónap alatt? Összegyűjtöttünk 300,000 forintot, bekívántuk a nyomjelzési munkálatokat és konferenciáztunk — Hát bizony ezt egy-két hónap alatt is megtehettük volna. — Az idő azonban halad és nem vár senkit sem, a jelenből múlt és régenmult idő lesz — A jelen tartozik leszámolni az utókornak, mely szigorúan fogja kérdezni, mit tett Nógrádmegye 1884. és 1885. ben, hol vannak alkotásai? Sőt valamely unalomtól szőtt atyáknak eszébe jut megtekinteni a megyei levéltárban elhelyezett „Nógrádi Lapok” XII-ik évfolyamát, s olvasni fogja a vác-b-gyarmati vasút ügyben írt cikkeket, ebből fogja tudni, hogy itt Nógrádmegyében ekkor és ekkor valami vasútról is szó volt, s mivel a vasút csak a papíron maradt, kérdezni fogja, kik álltak ezen ügy élén, mi-coda emberek lehettek azok, akik fel nem használták azon kedvező békés és tőkepénzes jó időket? Hogy ezen atyáknak, aki esetleg tudós, politikus és megyei nagy kapacitás lehet, milyen véleményben lesz felőlünk, s mit fog hirdetni ezen korról? azt talán szükségtelen ide íglatni. — Annyi bizonyos, hogy ha most nem használjuk fel a kellő időt, ha most nem hozunk látszólagos áldozatokat, ha most helyes és okoszerű elhatározásunkat és akaratunkat tettek nem fogják követni; úgy bizony a tervezett vasútból nem lesz semmi és pirulva kell állanunk az utókor szigorú ítélőjeke elé.

De hát még mindent megtehettük, még van egy kevés időnk; se nem több, se nem kevesebb, csak éppen annyit amennyi elégséges. — Ezt az időt fel kell használnunk. Még 100,000 forint van a rendelkezésünkre! — Megtettük a kombinációkat, vajon lehet-e ez 100,000 forint az összehozása? Igenis lehetséges — A nógrádi érdekeltségnek B. Gyarmatnak újabb áldozatkészségével 70,000 forintot kell előteremtienie, 30,000 forintot a honti érdekeltségtől várunk. — Közünkben van a nógrádi érdekeltség névsora, melyben minden név mellé oda van jegyezve az adósszeg is, melyet az érdekeltség áronként fizet. Ebből azt látjuk, hogy még igen sokan nem írtak alá egy krajczárt sem; legelőbb pedig sokkal kevesebbet, mint amennyit adójuk aránya szerint kellett volna átjegyezniük. Így csak egy községet vezetünk; itt van pl. Szügy, mely község egyike a legérdekeltebbeknek, ezen községből még 6 nagyobb birtokos nem írt alá

egy fillért sem, a többi is aláírhatott volna valamivel többet mint amennyit aláírt. — Hát nem világos a dolencia ez.

Hogy vagyunk Hontmegyével? Hontmegyének közvelelőit B. Gyarmat mellett fekvő nagyobb községek várják a sült galambot. Igen kellemes helyzetben érzik magukat; t. i. úgy okoskodnak, hogy Nógrádmegye csinál nekik vasutat, anélkül, hogy ahhoz ők valami áldozattal hozzá járulnának. Hát biz ez kellemes helyzet. De tudják meg bontó atyáink, hogy az ő hozzájárulások nélkül nem lesz vasút; értsék meg azt, hogy ilyen vállalat csak az összes vidéki érdekeltség mellett vihető keresztül, s ha ők azon csekély összeget, (a 30,000 forintot) nem garantírozzák ezen csekélyebb s általok igen könnyen kiteremtethető összeg miatt fog elbukni a vasút. Ez az elbukás végleges és soha többé feltámasztható nem lesz.

A honti főispán: br. Majthényi László úr a honti érdekeltségi elnökségről lemondott. Lemondásának indokai igen tapintatos és élesebb bonczkés nélkül korrekt elveken alapulnak. Br. Majthényi László úr önmagának, mint érdekeltségi nagybirtokos azt mondja, hogy ő Hontvármegyének főispánja, s neki ezen állásánál fogva, magán érdekeitől, habár áldozatok árán is, el kell tekinteni, s kizárólag a nála ipolyasági vasut létesítésére fordítani minden erejét, tekintélyét és befolyását. Ezt méltányolnunk kell, habár br. Majthényi László úr a Palójtáknak, Zahora, Szelesteny, Podluzsány, Ujfalú, Bátorfalú, Lukáné, Pribel, Keszibőcz, Csáb, Licszenye, Illési, Szeleny, Kovár, Kis és Nagycsalomja, és ezeken kívül még vagy 15 oly községnek is a főispánja, melyeknek semmi közük a nála ipolyasági vasúthoz, s melyeknek érdekeltsége a vác-gyarmati vasútra gravitál. Igaz, hogy br. Majthényi László úr maga helyébe oly egyént (Dacsó Pál urat) jelölt ki, ki nek tevékenységében teljesen megbízhatunk, de azt nagyon sajnáljuk, hogy lemondása és ezen kijelölése a 12-ik órában történt; mert ha a honti érdekeltség amaga dolgait önállóság intézte volna, a 30,000 forint még a tavaszi hónapokban össze lett volna gyűjtve. Most már a dolog természeténél fogva nincs egyéb hátra mint a rosszul megindított dolgot újból megkezdni és fordulni Dacsó Pál úrhoz hogy a honti érdekeltséget sürögősen hívja egybe, s hogy az aláírásokat haladéknélkül gyűjtse egybe, s azokat nov. hó 12-ig Nógrádmegye alispánjához küldje meg. Hírvék és reméljük, hogy Dacsó Pál úr egy perczig sem fog ha bizon ezen nagy és sürögő feladat keresztül vitelében.

B-Gyarmat város érdekeltségét Kövy Tivadar jogtanácsos úr a múlt vasárnap hívta egybe a városbáza tanácstermébe — Itt az érdekeltség előtt előadta az ügyben eddig történt dolgokat és megállapításokat, s a 12-es végrehajtó bizottság legutóbbi intézkedéseit. Előadása nagy érdeklődéssel fogadtatott, és bővebb tanácskozás után igen praktikus intézkedések tettek. Ezen intézkedések közül kiemelhetjük, hogy felkértek Gazdik Lajos és Havas Gyula urak, kik fáradságot nem ismerő tevékenységgel eddig is igen sokat tettek az aláírások gyűjtése körül, miszerint B-Gyarmat városában aláírásokat még újból gyűjtsenek; továbbá Dacsó Pál úrhoz küldötték a menesztetik, mely küldöttségnek feladata, hogy Dacsó Pál urat a helyzetéről felvilágosítsa felkérjük, miszerint a honti érdekeltségtől elvárt aláírások összegyűjtése iránt minden befolyását és tevékenységét érvényesíteni sziveskedjék. Felkértek határozatott az alispán úr és Reményfy József úr, hogy br. Majthényi László lezse nyel nagybirtokos urat látogassák meg, s felkérjék arra, miszerint ő is itteni birtokai arányában járuljon az ügyhez. Legpractikusabb intézkedés volt azonban az, hogy a 12-es bizottság megkeresése folytán a nógrádi vonalmenti érdekeltséghez egyes ügybuzgó egyének fognak kiküldetni, hogy ezek a még hiányzó aláírásokat összegyűjtsék. Ilyen egyénektől kiszemeltettek Fajnor Sándor és Tapolicsányi Ferencz urak. Nagy és fontos, de egyszerűen nehéz feladat várakozik a most nevezett urakra, melynek nehézségeit B-Gyarmat város érdekeltségi konferenciája is beismerte és hangsúlyozta; azonban a nevezettek örök hálára kötelezik a várost és a vidéket, ha ezen nehéz és kényelmetlen feladatnak megfelelnek.

Ezen intézkedések és megbízások sikerétől függ tehát a vasútgynek végleges megoldása. Kísérje áldás és szerencse a megbízottak önzetlen működését!

A vasútra folytatólag aláírtak: Gr Gyurky Ábrahám 2000 forint, Gr. Forgách Antal 50,000 forint, Ruttkay Sándorné, Blumenthal József és Schwarz Mór 200-200 forint, Grósz Jónás és öz. Schönböckner Frigyesné szül. Tölgyessy Matild 500-500 forint, Madách Károly 1000 forint, Neuspiel Simon Matsitka János és Gergely Kálmán 100-100 forint, Glanócs János 600 forint.

Iparhatósági megbízottak.

Az 1884. évi 17. t. cz. 169 §-a értelmében, minden városban, hol 100-nál több iparos létezik, az ipar-

hatóság mellé 20 iparhatósági megbízott választandó — Ezen megbízottak munka és hatásköre a hivatkozott törvényben van körülírva. Ugyanis ők tartoznak az ipariskolákra, az iparos tanácsokra felügyelni, az iparos műhelyeket, gyárakat megvizsgálni, az iparosok körébe és érdekeibe vágó dolgokra felügyelni, s az észlelt körülményekről az iparhatóságnak esetleges intézkedés végett jelentést tenni. Ezen megbízás egy évre tart, s ezt mindazon iparos, aki III ad osztályú kereseti adót fizet (B-Gyarmaton 15 forintot), elfogadai nemcsak köteles, de a reá utalt teendőket 100 forint terjedhető bírság terhe mellett elvégezni tartozik.

Ilyl megbízottak megválasztása céljából B-Gyarmaton Szerény Gábor főszolgabíró úr elnöksége alatt okt. hó 26-án tartatott iparos közgyűlés, mely alkalommal iparhatósági megbízottakul megválasztottak a következő iparosok és kereskedők: Baldenevgh József, Fábry János, Hanusz Lajos, Irainyecz József, Karlik János, Lepeczky Béla, Molnár János, Molnár József, Molnár Ferencz, Makkay Sándor, Reisz Jakab, Id. Osaszky János, Papp László, Trajbjár János, Zahornácsky János iparosok, és Bachár Gyula, Elfer Ede, Kubányi László, Milovan Elek, Szommer Károly kereskedők.

Tarkaságok.

Az ölelgetés minősítése Az ügyvédek lapja írja: Horváth Sándor szombatbelyi lakos bűnnyével foglalkozott nemrég a m. kir. Kuria. Horváth Sándor ugyanis azzal volt vádolva, hogy az erdőszélén nyugodni ledült R. Mihályt „ölelgetni kezdte és ingerkedett”. A szombatbelyi kir. törvényszék ezért vádlottat a btk. 249. §-ában meghatározott szemérem elleni vétségben mondogta ki bűnösnek, 8 napi fogház és 10 forint pénzbüntetésre ítélte. A kir. tábla a vádlottat felmentette, mert a cselekményben nem találta meg a szemérem elleni vétség alkotó elemeit, azt nem tartva egyének tréfás ingerkedésnek. A m. kir. Curia egész más nézetben volt és mindkét alsóbírói ítélet megváltoztatásával, vádlottat a becsületsértés vétségében mondogta ki vétkesnek 20 forint pénzbüntetésre ítélte.

A világ események mélyén asszony keze lap. pang. Minden bukás hátterében, ott az asszony. Ám lássuk: Az emberi nem első katasztrófája az alma ovis. Ki tette? Az asszony. A vízözön ki miatt volt? Az asszony miatt. Az írást is mondja: az emberek leányai oltárokat az isten fiát és a vízözön után? Ki dulja fel Ábrahám házának békéjét? Agar. Ki csábítja és keresi bálálra Józsefet? Putifár felesége. Ki alázza meg Sámson? Dalilah. Ki az oka, hogy Dávid megöli Dávid lenni. Bethsabée. Kik gyallázzák meg Salomont. Asszonyok! Ki ösztönzi Heródest, hogy Jánosnak fejét vétesse? Heródiás. És az újabb kor? A francia udvarok rémes eseményeit kik vizik keresztül? Asszonyok! Ki teremti az angol vallást? Asszonyok — — egész a végtelenségig asszonyok!

Mit kívánnak a lányok, mit az anyák, mit az atyák? Leányok különösen mást nem kívánnak, mint udvarlókat, anyák csak kéréket, atyák ellenben eltartókat. Már pedig udvarlót, kéréket, eltartót egy személyben találni, igen bajos; mert udvarolni könnyű, nem sokkal nehezebb megkérni; de eltartani — mostani időben — nagyon nehéz feladat. Ugyanis ha udvarolunk leánynak, csak neki udvarolunk; ha megkérünk leányt, csak őt kérjük; de ha eltartjuk, akkor cipőcszt, szabót, ékszerész, pipere és több más kereskedőt kell egyszerre mind eltartanunk.

A leghíresebb feltaláló felesége, Edison asszony, családi nevén Stillwel Mari, meghalt nem régen New Yorkban. Ez alkalomból érdekesnek tartjuk olvasóinkkal megismertetni, mily módon lett az elhunyt a telefon atyjának feleségévé. Edison épen a chemikai távirót találta föl s annak tökéletesítésén dolgozva, néhány nőt is foglalkoztatott laboratóriumában. — Közülük volt miss Mari Stillwel is. Egy nap e nő háta mögött állt, eszközeit vizsgálva. Miss Mari egyszerre hátrafordult a naival mondván: „Edison ur, én mindig megmondhatom önnek, — mikor van mögöttem, vagy mellettem, ha nem is látom!” Micsoda okát tudja ennek adni? kérdező Edison gépileg, munkájába mélyedve — „Sőt se gondoltam rá, de biztos vagyok felőle, — vizionári Mari nyugodtan, — mintha érezném, hogy közelimben van.” A nagy tudós e titneményből a lélek rekonszára következtetvén, így felelt, a leányok mélyen szemei közé nézve: — „Miss Stillwel, én azonban komolyan gondolkodom kegyéről, s ha akarja önül veszem.” — „Ön engem bámulatba ejt” — kiáltá Stillwel — „én — komolyan gond...” — „Tudom, hogy kegyed eddig sohasem gondolt erre, de most gondolkozzék ajánlatom felől, s beszéljen anyjával; ha anyja beleegyezik, esztőlőkön megtarthatjuk az esküvőt.” A leány kisértelt a laboratóriumából, s anyja beleegyezett a házasságba, mely néhány nap múlva meg is kötött. — Az esküvő estején azonban

Edison már egy dolgozó laboratóriumban, mint rendszeren, megfellelő kutatásai közben még magáról a házáról is. De daczára e látszólagos küszönek, Edisonék mindig a legjobb egyetértésben éltek egymással.

Az ősek. Valami hitvány ember őseivel dicsekedett, mire valaki azt mondja. A ki őseivel dicsekszik, előttem olyanok tetszik, mint a burgonya; annak is a java a föld alatt van.

Háládatosság. „Tekintetes doktor úr, nagyonam tegnap megbalt, ide mellékelek 50 forint szives közreműködéséért, különben fogadja őszinte köszönetemet

Kire bizhatjuk titkainkat. E kérdésre azonnal felelt egy elméncz, hogy bazugokra leginkább lehet titkainkat bízni, mert azoknak úgy se hiszi el senki, mikor igazat mondanak is.

H i r e k.

A közigazgatási bizottság havi ülése nov. hó 4 én (kedden) fog megtartatni.

Hymen. Fáy Albert szügyi nagybirtokos úr kedves leányát: Hermiu kisasszonyt, e napokban jegyezte el Szilvay István, trencsénmegyei árvaszéki úrnök. — Sternlich Lipót abelovai földbirtokos okt. hó 15-én jegyezte el Lóvy Gizellát, Dr. Lóvy Ede putnoki orvos leányát.

A hangverseny mely Kuppis Náthalia és Staáb Éva zongora illetve hegedű művésznők által nov. hó 3 kára tervezetett, Staáb Éva kisasszony közbejött betegsége folytán elhalasztatott.

A vörös kereszt egyesület Budapesten épített Erzsébet kórháznak Ő Felsőge a király jelenlétében mult vasárnap megtartott zárkőbetételi ünnepélyén az egyesület nógrádmegyei választmányát Jeszenszky Dacóné Melicher Ferencné úrhölgyek és Reményi Károly úr képviselték. A pavillonszerűleg épült kórházi telep (17 objectummal) Európában ritkítja párját, s ki a fővárosba utaz, méltó hogy egyéb nevezetességek mellett megtekintse a budai oldalt, az alaguton túl fekvő e nagyszabású humanitárius intézményt is.

B-Gyarmaton az u. n. Dessewffy-féle házat, mely Dessewffy-né szül. Szilassy Ilona tulajdona volt, bírói árverésen Fáy Árpád úr, a megyei gazd. egyesület titkára, vette meg 12,320 forintért.

Ne engedjétek a gyermekek szeszélyének. Zsélyből írják lapunknak, hogy Péter András szellér öt éves leánykája vigyázatlanságból támadt égési sebek következtében két napi iszonyú kínok után meghalt. A gyermek reggel felébredve nem akarta hováru, míg anyja vizért az utcai közkútra siet, de követelte, hogy rakjon előbb tüzet, melyből ő melegedessen. Az engedés következménye lón, hogy a magára maradt gyermek ruhája tüzet fogott és lángba borult. Egyébként pedig kérdjük, vajjon a községi előjárás nem vehette e igéybe a körorvos segélyét, miáltal a gyermek élete talán mégis megmenekült lett volna?

A b-gyarmati női dalkör és a b-gyarmati férfi dal-egyesület decz. hó 6-án a megyeház nagytörmében részben a b. gyarmati szegényebb sorú tanulók felruházására jótékony célú dalcsofolyt rendez. A műsor mint értecsülők igen változatos, és egészen új műdarabokból van egybe állítva.

A „Balassa fogadó” szobáit, ablakait és ajtóit renoválják a Zichy fogadó példája után. A concurrenciájótékony hatása itt is mutatkozik, mert amióta a Zichy fogadó termeit rendbe hozták, a közönség mellette a Balassa fogadó vendégszobáit.

Baleset. Majthényi Ottmár csesztvei birtokos úr kocsiát, Pálkás Jánost a lovak agyon rúgták. A hivatalos boncolás okt. hó 29-én tartatott meg.

Raák Mihályt dejtári tanító urat nagy öröm és megtiszteltetés érte, ugyanis: testvér bátyja Raák Károly tűzértábornok hosszabb ideig nála Dejtáron látogatásban volt. Ez alkalommal a gyarmatiakat is meglátogatva, igen érzékenyen érintő őt a nemzeti iskola megpillantása, hol testvérbátyja: Balassa, az olbonyt Raák tanító lakott. Nagy érdemei vannak a tábornoknak, melyeket a mellén lévő öt érdem kereszt hirdetőnek. Raák Károly egy szegény falusi tanító fia, ki mint közvitéz kezdte meg katonai pályáját. Legszébb érdeme azonban a tábornoknak leereszkedő finom moudora, és mindenki vel való nyájas udvarias társalgása.

A Joanncezi állami gymn. egyik tanárául György Lajos, a kis új szállási ref. gymnásium eddigi tanára nevezetett ki a vallás és közokt. miniszterium által.

Az uszodatorvény. A kir. főügyészség körlevelet intézett az ország összes ügyész hivatásaihoz, melyben, többek között kér arra, hogy az uszodatorvény 1883:26 életbeléptetése óta hány esetben indítottak meg és végeztek be bűnvádi eljárásokat.

József főhercegről jellemző adatot közöl a „Szabadság.” Midőn az opera megnyitására az udvart

meghívó küldötték nála is jelentkezett a előadta kérelmét, a legmagyarabb főherceg megkérőve a meghívást, így felelt tréfásan: „Én nem megyek szokkal a németekkel, majd más alkalommal nézem meg fővárosunk új büszkeségét.” — Így adják most a fővárosban szájról szájra e minden esetben jellemző hírt a népszerű főhercegről, kívánva rá egyúttal a magyarok Istenének Áldását.

A nógrádmegyei tanítótestület b. gyarmati köré az évi ősi gyűlést f. é. november hó 19-én d. e. 9 órakor B-Gyarmaton, a polgári iskola gyűléstermében fogja tartani. Tárgysorozata: 1. előzői jelentés; 2. folyó ügyek; 3. a mult közgyűlés határozatából kitért nevelés ügy tételre érkezett pályamunkákról szóló bíráli bizottsági jelentés s tárgyalása; a jutalomra érdemestett pályamunka felolvasása; 4. a könyvbíráli bizottság jelentése a Szirmay s. t. b. féle olvasókönyvről; 5. paedagogiai vitatkozás; vitatétel: helyes-e vagy helytelen a szokott iskolai felvigyázói intézmény. Előadó: Zelenka János. 6. ludítványok; 7. az évi s a hátrálkos tagsági díjak befizetése. A gyűlésre meghívattak úgy a kör tagjai, mint a tanügy terén működők s a tanügybarátok. A körnökség.

Elköszött sürgöny. Ha valakinek sürgős elintézni valója van Ipolyváson, azt távirati úton ne eszközölje, hanem gyalog embérről küldött levéllel intézkedje el; mert ez hamarabb érkezik Ságára mint a távirat. Ennek igazolásául szolgáljon a következő eset. Egy ügyvédnek a mult hétfőn délelőtti 8 órakor Ipolyváson a bíróság előtt dolga lett volna; azonban vásárnap ellenfelével kiegyezett, ennek folytán az illető megbízóját vasárnap délután feladott távirattal értesítette, miszerint a tárgyalást megtartani nem kell. A táviratot a címzett helyettes hétfő délelőtti kapta. Valóban igen furcsa, hogy B-Gyarmatról egy táviratnak Ipolyvágra való elküldéséhez majdnem 20 óra kell, holott Páriába alig néhány óra. (Beküldetett)

F-Pencz a bortermelésben halad; ezáltal a község a culturbortermelők sorába lép. A modera követelményekkel készített penezi bor világhírt biztosíthat magának, épen azért a bortermelésben előni óhajtott legcsekélyebb haladást is melegen üdvözlölnök kell. Ugyanis Huszár István úr kezdeményezése folytán F-Penczen orje sz t ő k a m a r a lakíttatott, mely célra Huszár István úr saját borházát engedte át. Az ottani földbirtokosság egyelőre ez évben 300 hektoliter bort helyezett az erjesztő kamarába. Az erjesztési idő tartamra Literáthy Ödön f. penezi birtokos úr kérését fel a felügyelőre, a többi teendőket szakoszerű vezetőre Huszár István úr saját kasszáját, Hornyánszky urat ajánlotta fel. — Ugyancsak Pencz község a magyar bortermelők országos szövetségébe is belépett több részvényvel. Végül dícséretes példaképen kell megemlítenünk, hogy F-Pencz, saját jól felfogott érdekében 1000 forintot szavazott meg a vasútra. A községek közül eddig F-Pencz az, mely legtöbb részvényvel járult a vasúthyhoz. Éljon a f-peneci közbirtokosság és ezen derék község!

Himlő járvány. Lontvora községében kiütött a himlő s járványezérő jellegét öltött.

A vásár B-Gyarmaton (okt. hó 27-én és 28-án) daczára az esős időnek elég látogatott volt. A marha vásár ugyan nem tartozik a sikeresek közé, mivel a kereslet igen csekély volt. A gabna ára valamivel emelkedett.

A vasutak befolyása az erdők értékének emelésére. Nagybányán a szomszédos borszfaluasi uradalom erdeiből közelebből az Union banknak eladott 6000 drb tölgyfa, és fizet a bank egy darab szállásért 10 forint, vagyis a fenti famennyiségért összesen 62,400 forint. Előzőt körülbelül négy évvel, ugyanazon egyes szállásért igérték mint legelőbbet 5 forint 50 krt, vagyis a fenti mennyiségért összesen 33,000 forint. Ezek szerint a vasút 29,400 frtra menő árkülömbözöt eredményezett az uradalom javára.

Furcsa nyilatkozat. Egyik nagyszoboni njság a napokban a következő furcsa nyilatkozatot bocsátotta világra. „Alulírottak ünnepélyesen és nyilvánosan kijelentjük, hogy hölgyeknek adott esetleges virágjándékaink egyáltalán nem engednek házassági kötelezést. A nagyszoboni anyaság fiatalok több tagja.”

Amerikai hasonlat. Egy amerikai regényből idézzük a következő passzust: „Éj volt! A szerelmes pár egy hárs alá vonult. A hold gyönyörűen fénylik, s a mint az ajk az ajkkal összeforrt, oly kejes cuppanás hallatszik, mint mikor a tehén hátulsó lábát a sárból kibuzza.

Megint az oros befűzés! A túlóros befűzésnek már igen sok nő lett áldozatává; sokan életükkel is adoztak hiúságuk miatt. Ennek a veszedelmes voltát bizonyítja a következő is, mely a minap történt Uj-Aradon. Egy tizenöt éves fiatal leány, kit valószínűleg először préseltek vállfűzőbe, utána hirtelen rosszul lett és elájult. Csak nagy nehezen bírták életre hozni,

miután vállfűzőjétől megszabadították s még ekkor is annyira gyenge volt, hogy kocsin kellett hazaszállíttatni.

Brizay Kálmán sóborszezt hirdetését. Különbő figyelmébe ajánljuk t. olvasóinknak. Ez a leginkább gyógyhatású hazai készítmény szembaj, fej- és gyomorgörse, valamint rheumatikus bántalmak ellen, mit szüntető elismerő és bála nyilatkozatok bizonyítanak, Kossuth Lajos nagy hazánkfia Brizay Kálmánhoz írott levelében sóborszeztét láteraja megerősítőjeként magasztalja. A szenvedők figyelmébe ajánljuk e gyógyhatású szert.

BRIZAY KÁLMÁN

Egy párhaj az első császárság korából.

— Francziából. —

Az első császárság alatt a párhajok igen gyakoriak voltak ugyan, de egyformaságuk, nem érdemestette azokat az elbeszélések. Legfurább vala ama párhaj, mely 1813-ban végződött és tizenkilencz éven át tartott. Oka ez volt: Fournier huszár kapitány, ki nagyon ügyes vívó, de e mellett mind mondani szokás, krakchler is volt, Strassburgban egy Blum nevű derék fiatal embert, családjaának egyedüli támaszát csekély ok miatt párhajra bitt ki, és őt abban megölte. Általános lett az elkeseredés és a szerencsétlen koporsóját nagy néptömeg követte. A temetés napjának estején, Moreau tábornok Strassburg térszomszaga, a felzúgott kedélyeket lecsillapítandó a poigarságnak bált adott, de tartván attól, hogy Fournier ottléte keletlen jelenetekre adhatna alkalmat, megbízta segédjét Dupont kapitányt, hogy amannak a belépést tiltsa meg. Ez az ajtóhoz állt és a közelgő Fourniert e szavakkal üdvözlé:

„És te még elég szemtelen is vagy, itt magadat mutatni?”

„Hej, mit jelenten ez?”

„Az azt jelenti, hogy lehetne annyi belátásod, hogy ma, szegény Blum temetése napján jól volna ott-bon maradnod, s különösen nem oly társaságba belakodnod, melyben ki vagy azon veszélynek téve, hogy a megölnök barátaival találkozhatol.”

„Az az ellenségeimmel. De te tudhatnád, hogy én senkitől sem félek, s ép oly kedvem vagyok, hogy akár az egész világot kibívnám.”

„Nos ma ezen kedvedet nem fogod kielégíthetni, a tábornok parancsára haza mégy és lefekszel.”

„Csálódol Dupont; az igaz, hogy a tábornoktól, ki nekem ajtót mutat s így megsért, elégtételt nem követelhetek, de itt vagy te, ki megbízást elfogadtad, a miért majd tisztességesen honorállak.”

„Ha úgy tetszik megverekszünk. Már úgy is rég meguntam benzegéseidet, és szinto viszked tenyerem neked egy becsületes lesekét adhatni.”

„Majd elvállik melyikünk adja a másiknak.”

A lesekét, Fournier kapta.

„Első játszma!” kiáltá; midőn egy hatalmas kard-csapás földhöz teríté.

„Ah, tehát megújított a kísérletet?” kérdé Dupont.

„Igen öregem, s reményem nem sokára.”

Egy hó letolyása után Fournier kiépült, s most Dupont súlyosan megsebesülve kiáltá rogytában:

„Második játszma! S amint lehetséges jó a döntő.”

Karddal mindkettő egyenlő ügyességgel bánt; de mi a piestolyt illeti, határozottan Fournier volt elsőbbségben; bámulatra méltó lövő volt. Akárhányszor megtette tisztársai előtt, hogy a mellőtök elszárguló huszárak valamelyikének a fogai között tartott pipáját szétlőtte. Ő tehát kedvező fegyverést ajánlotta az ellenségeskedés újból megkezdésére. — Dupont az ajánlatot visszautasította, s ismét kardra verekedett; a harmadik játszma semmit sem döntött. Mindkettő könnyű sebet kapott, s elhatározták, hogy a dolgot addig viszik, még csak egyikük, magát megverettnek nem nyilvánítja. A köztök létrejött megállapodás így szólt:

1. Mindannyiszor, valahányszor Dupont és Fournier urak tudomására jó, hogy egymástól csak négy mérföldnyire vannak, megfogja mindegyikük a fele utat tenni, hogy karddal a kézben találkozhassanak.

2. Ha a szerződő felek egyike, a szolgálat által hátráltatva volna, a fennemlített köteletségnek megfelelően tartozik a másik, szabad fél, az egész utat megtenni, hogy cakkp a szolgálat, és a jelen szerződés követelményei összhangzásba hozassanak.

3. Semmiféle méntség, — kivéve a szolgálatból eredőt, — el nem fogadtatik.

E szerződés pontosan megtartatott. Külömben, semmi fatalságot nem okozott a verekedőknek, kötelezettségük teljesítése; nagyon is megszokták a hadilában állást. Oly buzgalom fűtettek ki az egymással való találkozásban, a minőt csak legbensőbb barátságnál találunk; de nem is kezdtek addig visakodásukat, míg hatalmas közszóritással nem ülvööltek egymást.

Nem volt nevetségesebb, levelezésüknél. Egyszer így szólt:

„A lunovillei vadászszereztő tisztikara által dísz ebédre meghívva, szándékom az utat megtenni, hogy a becses meghívásnak megfeleljek. Minthogy, te jelenleg szabadsággal a városban tartózkodol, felhasználjuk az alkalmat, kardjainkat keresztbe tenni.”

Máskor ismét, a levél kevésbé familiáris de mégis elég gyengéd volt.

„Kedves barátom, november ötödikén déli időtájban, Stassburgon átutazom. Várjál a postaépületnél, — összemérjük pengéinket.”

A refrain mindig ugyanaz.

Azonban az egyik fél időközben történt előléptetés, egy időre véget vetett a harcoknak.*

Midőn ismét az egyenlőség-lábad álltak, az utóbb előléptetett a következő, Fournier tollából folydogáló epistolát vette:

„Kedves barátom Dapont! Tudomásomra jött, hogy a császár érdemeid elismerésül jeked a dandárnoki rangot adta Fogadd legőszintebb jó kívánságaimat előléptetésed alkalmából, mely előléptetést érdemeid és bátorságod nagyon természetessé tesznek.

*) Az első császárság alatt a nem egyenrangú tisztek közötti párba jött volt.

Kineveztetésedben szám névre keltetve örömmel nylik. Először a megelégedettség, egy a jövőre néző szerencsés körülmény saletti, és azután a nekünk szánt lehetőség viaskodásunk folytatására.”

(Folyt. és vége köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Szírák. Bíróságok vagy hatóságok egyes tagjai ellen csak a felhozott tények teljes beigazolásán esetén vezethetnek fel.

Feladv. szerkesztő:

Horváth Danó.

H I R D E T É S E K.

Figyelemztetés.

Az általános ismert, jó hírnévűek ürvendő a többoldalúlag kitüntetett sósbor-szesz készítményem — kelendőse gényl fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyzemet módosítom s arra két nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén egy szeremind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

Védjegy 419. és 420. sz.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:

csúszos szaggatás, fagyás, fog és fejfájdalmak, szemgyengeség, bémulások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősbíti és a száj tisztá, szagtalan lzt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos a szor fojmosásra is, a hajdegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ára egy nagy üveggel 80 kr.

„ egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázay Kálmán,

Budapest, IV., Múzeum-körút 23. sz.

A dísmányosok névsora: Omasta és Baebar, Havas Gy., Szommer K., Feledt Henrik, Felsenburg Tivadar uraknál B. Gyarmaton.

Hassánlati utasítás magyar vagy német nyelven, bizománysalm névsorával ellátva minden üveghöz ingyen mellékeltek.

2-3

H I R D E T M É N Y.

A BALASSA GYARMATI TAKARÉKPÉNZTÁR igazgatósága részéről közhírré tetetik, miszerint az intézetnél elzalogosított a folyó 1884. évi június hó 30-áig lejárt, de ki nem váltott sem meg nem hosszabbított arany, ezüst s egyéb kézi zálogtárgyak folyó évi **november hó 3-án** szükség esetén az ezt követő napokon mindig **délután 2 órakor** az intézet hivatalos helyiségében tartandó árverés útján elfognak adatni.

Az eladandó tárgyak számai:

IV. 3. 19. 21. 23. 59. 79. 86. 93. 98. 110. 117. 132. 143. 165. 176. 178. 217. 255. 258. 262. 271. 276. 320. 359. 376. 377. és 383.

V. 7. 12. 15. 19. 20. 23. 41. 52. 58. 70. 66. 67. 69. 72. 74. 75. 78. 85. 87. 91. 98. 100. 101. 103. 108. 112. 131. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 141. 147. 149. 154. 158. 160. 162. 163. 169. 184. 189. 193. 195. 204. 213. 214. 218. 219. 223. 226. 237. 242. 246. 248. 255. 258. 259. 260. 261. 267. 272. 281. 287. 291. 295. 303. 306. 307. 314. 316. 326. 334. 340. 343. 352. 353. 359. 375. 377. 382. 392. 393. 400. 401. 404. 408. 412. 420. 428. 432. 437. 438. 443. 447. 449. 450. 451. és 453.

B. Gyarmat, 1884. október hó 8-án.

3-3

A b. gyarmati takarékpénztár igazgatósága.

Bérleti hirdetmény.

Melyszerint közhírré tetetik, hogy Endrefalván gr. Chorinsky tulajdonát képező italmétési jog 1885. évi január 1-étől kezdődő egymást követő évre a leg-többet ígérőnek f. é. november 20-án a gazdatiszt lakásán hol a szerződési feltételek is megtekinthetők, bérbe fog adatni.

1-3

D I E T R I C H és G O T T S C H L I G

osztr. csász. és magy. kir. udvari szállítók Budapestén.

(Központi iroda és szállítási tiszlet, vácozi utca 18. sz.) ajánlják a már beérkezett közvellen szállításukat

china-crocz teákban

(ez idei aratás) a legolcsóbb áron fél kilónként 2 frittól 10 frittig és feljebb.

Jamaica-rum

üvegekben (á 1¹/₁₀ és 1⁴/₁₀ literesig) 30 krtól 4 frittig.

Brasíliai-rum

7¹/₁₀ és 1⁴/₁₀ literes üvegekben; továbbá francia és hollandi likörök, pezsgőborok, fitom cognak és champagne finom cognak, angol téasütemény stb. stb.

☛ Ebbeli Árjegyzékek, kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. ☛

A csász. és kir. udvari szállítók

Dietrich és Gottschlig-féle eredeti sósbor-szesz és só

Lee Villiam találmányú, általános elismert gyógyszer.

Legjobb sikerrel használtatik: mindenféle gyuladásvoknál, kívül vagy belül, fej, fül és fogfájdalmaknál, nyílt sebek, üszög, rákfek, szálhódások, gyuladt szemek, stb. nál a continens és angolország elsőrendű orvosi személyiségei által ezen gyógyszer mint biztos hathatósan kiemeltetik és a már 16 év óta beérkezett számtalan elismerő és köszönő levelek irodánkban megtekinthetők.

A só nélküli sósbor-szeszünket ajánljuk különösen fogtisztító szerül, mivel a beteges foghúst gyógyít és a fogfájdalmat előlód; egyint a hajdegek erősítéséhez és a fejkorpa képsődés megakadályozására.

Egy nagy üveg ára: 60 kr. Egy kis üveg ára: 32 kr.

Ebből az elárultók előnyös engedélyben részesülnek.

2-3

Eladó fa

Hontmegyében kebeleztet, — B. Gyarmatról 3 és fél óra járányira, — B. Gyarmat korponai országútja mentében fekvő cseri kő-ség határában, tagosítás következtében hivatalos szakértői hitelesített becslés szerint, hateres öre becsült fennálló tűzi s épületi többnyire cser és tölgyfa — szabadkésből eladó.

A feltételek felől értekeszhetni Pongrácz Tivadar tulajdonosnál B. Gyarmaton, a mag-tár utcában saját házában.

2-3

A legjobb gyógyszer

mindennemű köhögés, nehéz légzés, rekedtség, hurut, elnyálkásodás, különféle tüdő és torokbántalmak ellen a

codeines-moha-növény szeletkéik.

Egy nagy doboz ára 50, egy kis doboz ára 25 kr.

Egyedüli készítője: **HEREPEY KÁROLY** gyógyszerész Balassa-Gyarmaton a „magyar koronás” címzett gyógyszerházban.

Ezen igen kellemes ízű szeletkéik üdvös hatását szaklapjaink is kellően méltatták. Fő alkotórészei: osukor, mézga, karagén szamo kocsunaja és codein, mely szerekeknek fent említett bajok elleni biztos hatásáról bárki meggyőződhetik, ugy a magyar és osztrák mint az összes mévelt államok orvos-gyógyszertani könyveiből.

Főraktárak: Budapeston **Török József** gyógyszerésznél és B. Gyarmaton **Herepey Károly** készítőnél.

Fiókraktár: minden vidéki nagyobb városi gyógytárban.

Kapható: Ipolyságon **Berko István**, Szécsényben **Pokorny Pál**, Füleken **Dely Zsigmond**, Rétságon **Hrabecny Imre**, Kék-kőben **Káposztády Ferencs** gyógyszerész uraknál.

3-10